

INGEMAR E. NILSSON EN MIL NER

En gång för mycket längesen satt jag i lyssningsbåset i Waideles musikaffär i Arkaden i Göteborg, eftersom jag inte hade råd att hålla mig med egen grammofon. Det var mycket jag lyssnade på där, men mest kanske amerikansk folkmusik – och då inte bara Woody Guthrie. Jag ville lyssna mig igenom allt som fanns tillgängligt. Det var ganska mycket, visade det sig. Så mycket att Waidele tröttnade och portade mig från lyssningsbåset.

Folk och folk – musik var det i alla fall. Men framför allt var det texterna som fångslade och befriade. Den ständiga rörelsen i dem – dessa män (det var nästan alltid män) som besjöngs och som hela tiden tycktes på väg nåanstans: som bröt upp, bröt sig fram, söp, stöp, liftade, tjuvåkade på tåg, sökte efter jobb och kärlek, övergav allt och lämnade sitt liv i pant. Orden tycktes fångade i flykten, en man från en sång kunde plötsligt dyka upp i en helt annan sång, i en helt annan gestalt. Och tågets sexton vagnar hade plötsligt förvandlats till tjuoen.

Mot denna rörelse stod så musiken, som tycktes statisk, som om den stannat i ett annat århundrade. Ständigt samma tre ackord, som om trots att allting rörde sig var ändå allting likadant.

Vägen från det där lyssningsbåset blev rätt lång och krokig. Men när jag många år senare, efter att år 2004 ha gett ut albumet "Samma kärlek, samma regn", en blandning av gammalt och nyare material, började skriva en ny hopar sånger, märkte jag att det var ynglingens bilder som återkom: vägar och gruvor, skepparhistorier och skillingtryck, oförklarliga möten och tidiga morgnar på järnvägsstationer, caféer och stengolv och, titta där!: en Hank Williams-hatt. Men nu var korten omkastade. Allting var gammalt, men ändå nytt – omskakat.

Kanske är de här sångerna som sandwichskyltarna som Guthrie målade. De dyker upp, försvinner, dyker upp igen, någon helt annanstans. Kanske kommer ni att träffa på dem, en mil neråt vägen...

Ingemar E. Nilsson

Foto: Stina Gullander

Tidigare produktioner:

Blod & Aska (Studio Viarp 1977)

Himmel av järn (Transmission 1985)

Gårdagens rester (Okemah Records 2000)

Samma kärlek, samma regn (MiMo Records 2004)

**EN MIL NER UTKOMMER DEN 30 OKTOBER 2008
FOTON KAN HÄMTAS PÅ INGEMARENILSSON.COM
OKEMAH RECORDS • 0708 - 18 96 17**